

Strona pozwana: Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie dopuszczalności niniejszej skargi o stwierdzenie nieważności i jej zasadności;
- zgodnie z art. 277 TFUE stwierdzenie braku stosowania rozporządzenia (UE) nr 806/2014 lub, tytułem ewentualnym, art. 21, art. 22 ust. 2 lit. a), art. 24 oraz art. 18 i 23 wspomnianego rozporządzenia (UE) nr 806/2014.
- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji (SRB).
- zasądzenie od SRB na rzecz skarżących odszkodowania za szkody wyrządzone im w wyniku stosowania przepisów sprzecznych z prawem Unii.
- tytułem ewentualnym, zasądzenie od SRB na rzecz skarżących wypłaty rekompensaty dla akcjonariuszy lub wierzycieli i uznanie wyceny Banco Popular przedstawionej przez skarżących za wycenę ostateczną zgodnie z rozporządzeniem 806/2014 w celu dokonania oceny, czy akcjonariusze i wierzyciele zostaliby lepiej potraktowani, gdyby instytucja objęta restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją została poddana standardowemu postępowaniu upadłościowemu.
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsza skarga dotyczy decyzji Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji (SRB/EES/2017/08) z dnia 7 czerwca 2017 r. o restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji Banco Popular Español S.A.

Zarzuty i główne argumenty są podobne do tych podniesionych w sprawach T-478/17 *Mutualidad de la Abogacía i Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos*/Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, T-481/17 *Fundación Tatiana Pérez de Guzmán y Bueno i SFL*/Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, T-482/17 *Comercial Vascongada Recalde*/ Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, T-483/17 *García Suárez i in.*/Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, T-484/17 *Fidesban i in.*/Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, T-497/17 *Sánchez del Valle i Calatrava Real State 2015*/Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji oraz T-498/17 *Pablo Álvarez de Linera Granda*/Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji.

Skarga wniesiona w dniu 23 października 2017 r. – DuPont de Nemours i in. / Komisja

(Sprawa T-719/17)

(2018/C 022/60)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: DuPont de Nemours (Deutschland) GmbH (Neu-Isenburg, Niemcy) i 12 innych skarżących (przedstawiciele: adwokaci D. Waelbroeck, I. Antypas i A. Accarain)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności rozporządzenia Komisji (UE) 2017/1496 z dnia 23 sierpnia 2017 r. w sprawie nieodnawiania zatwierdzenia substancji czynnej flupyrsulfuronu metylowego (zwanego dalej „FPS”) oraz cofnięcia zezwoleń na dopuszczenie do obrotu środków ochrony roślin zawierających tę substancję⁽¹⁾;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi sześć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia rozporządzenia dotyczącego wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin (1107/2009) ⁽²⁾, rozporządzenia w sprawie odnowienia (1141/2010) ⁽³⁾, rozporządzenia w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania (1272/2008) ⁽⁴⁾ oraz dyrektywy w sprawie badań na zwierzętach (2010/63) ⁽⁵⁾:
 - skarżący podnoszą, że zaskarżone rozporządzenie zostało wydane z naruszeniem rozporządzenia w sprawie odnowienia (1141/2010) i wytycznych w sprawie odnawiania (SANCO/10387/2010 rev. 8) w zakresie, w jakim Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA) poddał ponownej ocenie profil zagrożenia FPS pomimo braku zmiany stanu wiedzy naukowej i właściwych ram prawnych;
 - skarżący podnoszą, że zaskarżone rozporządzenie zostało wydane z naruszeniem rozporządzenia w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania (1272/2008) i wytycznych Komisji dotyczących metabolitów w wodach gruntowych (SANCO/221/2000 rev.10) w zakresie, w jakim EFSA oparła się na swej własnej propozycji klasyfikacji zagrożenia w odniesieniu do FPS, aby założyć toksyczność trzech metabolitów w wodach gruntowych;
 - skarżący podnoszą, że zaskarżone rozporządzenie zostało wydane z naruszeniem uregulowań Unii w sprawie badań na zwierzętach zawartych w rozporządzeniu dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin (1107/2009) i w dyrektywie w sprawie badań na zwierzętach (2010/63) w zakresie, w jakim EFSA stwierdziła brak danych w odniesieniu do dodatkowych badań genotoksyczności bez należytego uwzględnienia wszystkich dowodów i pomimo braku wykazanej konieczności przeprowadzenia dodatkowych badań.
2. Zarzut drugi dotyczący oparcia się przez [EFSA] na nowych i nieustalonych wytycznych z naruszeniem zasady pewności prawa, prawa do obrony i szeregu przepisów prawa Unii:
 - skarżący podnoszą, że zaskarżone rozporządzenie zostało wydane z naruszeniem zasady pewności prawa, prawa do obrony wnioskujących o odnowienie oraz szeregu przepisów prawa Unii, ponieważ EFSA dokonała oceny genotoksyczności w odniesieniu do dwóch metabolitów FPS na podstawie nowej i nieprzyjętej, obecnie poddanej przeglądowi opinii naukowej, która skłoniła EFSA do stwierdzenia sztucznego braku danych zawartych w dokumentacji dotyczącej odnowienia, w odniesieniu do której to oceny nie umożliwiono następnie skarżącym zajęcia stanowiska.
3. Zarzut trzeci dotyczący nieprzeprowadzenia pełnej oceny ryzyka z naruszeniem prawa do obrony i szeregu przepisów prawa Unii:
 - Skarżący podnoszą, że zaskarżone rozporządzenie zostało wydane z naruszeniem prawa do obrony wnioskujących o odnowienie oraz szeregu przepisów prawa Unii, ponieważ Komisja oparła się wyłącznie na wnioskach, do jakich doszła EFSA, aby podjąć decyzję o zakazaniu FPS bez uwzględnienia wszystkich dostępnych danych naukowych poświadczających bezpieczeństwo FPS i w szczególności dodatkowych badań spontanicznie przeprowadzonych przez wnioskujących o odnowienie w celu ustosunkowania się do domniemanego braku danych i obaw wskazanych przez EFSA oraz do oceny dokonanej przez państwo członkowskie pełniące rolę sprawozdawcy i uwag pozostałych państw członkowskich zgłoszonych podczas przeglądu dotyczącego odnowienia.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia zasady proporcjonalności:
 - Skarżący podnoszą, że zaskarżone rozporządzenie jest w sposób oczywisty nieproporcjonalne do ogólnego profilu bezpieczeństwa FPS i że Komisja mogła ustosunkować się do domniemanych obaw leżących u podstaw zaskarżonego rozporządzenia za pomocą mniej restrykcyjnych środków niewiązanych się z zakazem stosowania FPS, na przykład poprzez zastosowanie procedury danych potwierdzających zgodnie z art. 6 lit. f) rozporządzenia dotyczącego wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin (1107/2009) lub za pomocą środków ograniczających zagrożenie podjętych na szczeblu krajowym przez państwa członkowskie UE.
5. Zarzut piąty dotyczący naruszenia zasady niedyskryminacji
 - skarżący podnoszą, że Komisja naruszyła zasadę niedyskryminacji, ponieważ w swej wcześniejszej praktyce decyzyjnej ustosunkowywała się ona do domniemanych obaw leżących u podstaw zaskarżonego rozporządzenia za pomocą mniej restrykcyjnych środków. Jednakże Komisja nigdy nie oparła się na takich obawach, aby uzasadnić całkowity zakaz stosowania substancji.

6. Zarzut szósty dotyczący naruszenia zasad dobrej administracji i uzasadnionych oczekiwań DuPont:

- skarżący podnoszą, że Komisja nie prowadziła w należyty sposób procesu przeglądu dla FPS, co sprawiło, że DuPont zainwestowało znaczne środki w przygotowanie dokumentacji naukowej, która ostatecznie okazała się zupełnie nieprzydatna, gdyż Komisja nieoczekiwanie zmieniła swe stanowisko względem niektórych obaw. Ponadto skarżący podnoszą, że zaskarżone rozporządzenie uniemożliwia realizację celów polityki konkurencji, leżących u podstaw zbycia działalności w sektorze FPS, do którego sama Komisja zobowiązała Dow/DuPont, aby zapobiec stworzeniu pozycji dominującej na rynku EOG herbicydów roślin zbożowych. To niewłaściwe prowadzenie procesu przeglądu dla FPS stanowi naruszenie ciężącego na Komisji obowiązku staranności, zasad dobrej administracji i uzasadnionych oczekiwań DuPont.

- ⁽¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/1496 z dnia 23 sierpnia 2017 r. w sprawie nieodnawiania zatwierdzenia substancji czynnej DPX KE 459 (flupyr-sulfuron metylowy), zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin, oraz w sprawie zmiany rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 540/2011 (Dz.U. 2017 L 218, s. 7)
- ⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczące wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin i uchylające dyrektywy Rady 79/117/EWG i 91/414/EWG (Dz.U.2009 L 309, s. 1)
- ⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1141/2010 z dnia 7 grudnia 2010 r. w sprawie ustanowienia procedury odnowienia włączenia drugiej grupy substancji czynnych do załącznika I do dyrektywy Rady 91/414/EWG i sporządzenia wykazu tych substancji (Dz.U 2010 L 322, s. 10)
- ⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin, zmieniające i uchylające dyrektywy 67/548/EWG i 1999/45/WE oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 (Dz.U. 2008 L 353, s. 1)
- ⁽⁵⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/63/UE z dnia 22 września 2010 r. w sprawie ochrony zwierząt wykorzystywanych do celów naukowych (Dz.U. 2010 L 276, s. 33)

Skarga wniesiona w dniu 26 października 2017 r. – PP i in. / ESDZ

(Sprawa T-727/17)

(2018/C 022/61)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: PP, PQ i UQ (przedstawiciel: adwokat N. de Montigny)

Strona pozwana: Europejska Służba Działań Zewnętrznych

Żądania

Skarżący wnoszą do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności not obliczeniowych z dni 3 lutego, 6 lutego i 20 marca 2017 r. dotyczących skarżących, które zostały przesłane im pocztą elektroniczną przez dział zasobów ludzkich ESDZ oraz, w razie potrzeby, rozliczeń wynagrodzenia, za których pośrednictwem przyznano wypłatę dodatku edukacyjnego na ich dzieci;
- w stosownym wypadku, stwierdzenie nieważności decyzji organu powołującego w postaci e-maila z dnia 15 grudnia 2016 r. informującej ich o tym, że:
 - wniosek o zwrot wydatków na edukację wykraczający poza pułap w przypadku dodatku edukacyjnego typu B na rok szkolny 2016/2017 został zaakceptowany oraz
 - każda z kwot wykraczających poza pułap nie może w żadnym razie przekraczać 9 704,16 EUR;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.